

ภาคผนวก

SPU CHONBURI

พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 ตาม หมวด 2 การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 2 การวางแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยมีสาระดังนี้

มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จัดทำแผนปฏิบัติการเรียกว่า "แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม" เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งกำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๑ (๑) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น

มาตรา ๓๖ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๕ อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลางหรือระยะยาวได้ตามความเหมาะสม และควรจะต้องประกอบด้วยแผนงานและแนวทางการดำเนินงานในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดการคุณภาพอากาศ น้ำ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่น ๆ
- (๒) การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
- (๓) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
- (๔) การประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน
- (๕) การจัดองค์กรและระเบียบการบริหารงานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และระหว่างส่วนราชการกับเอกชน รวมทั้งการกำหนดอัตราค่าจ้างพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน

(๖) การตรากฎหมายและออกกฎข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ คำสั่ง และประกาศที่จำเป็นสำหรับ การดำเนินงานตามแผน

(๗) การตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๗ เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่คุ้มครอง

สิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๕ มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในระดับจังหวัดเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัด นั้นจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามความเหมาะสม การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐ มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดด้วย

ในกรณีที่จังหวัดใดไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๕ แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดของตน ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดนั้น อาจจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็ได้

มาตรา ๓๘ แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะเสนอ ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะต้องเป็นแผนปฏิบัติการที่เสนอระบบการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงสภาพความรุนแรงของปัญหาและเงื่อนไข ต่าง ๆ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนั้น และควรจะต้องมีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) แผนการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

(๒) แผนการจัดหาและให้ได้มาซึ่งที่ดิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุงดัดแปลงซ่อมแซมบำรุงรักษาและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) แผนการจัดเก็บภาษีอากรและค่าบริการเพื่อการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการกำจัดของเสียรวมตาม (๒)

(๔) แผนการตรวจสอบ ติดตาม และควบคุมการปล่อยทิ้งน้ำเสียและของเสียอย่างอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

(๕) แผนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการละเมิด และฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม

มาตรา ๓๕ แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในลำดับแรก จะต้องเสนอประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนสำหรับการก่อสร้างดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมตามมาตรา๓๘(๒)ด้วยในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมอาจเสนอแผนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย เพื่อให้บริการในเขตจังหวัดนั้นแทน การจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งจะต้องมีแบบแปลนรายการละเอียดและประมาณการราคาของโครงการก่อสร้าง ติดตั้งปรับปรุง คัดแปลง ซ่อมแซม บำรุงรักษา รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการกำจัดของเสียรวมที่เสนอขอจัดสรรเงินงบประมาณและเงินกองทุนดังกล่าวประกอบคำขอด้วย เพื่อประโยชน์ในการให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดซึ่งจะต้องมีคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่ในการรวบรวม และวิเคราะห์แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อเสนอขอตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีของ สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัด ขึ้นไปเนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติของพื้นที่นั้นหรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๗

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่จังหวัดใดซึ่งมีหน้าที่ต้องจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๗ ไม่จัดทำหรือไม่สามารถจัดทำได้ หรือจัดทำเสนอแล้วแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนั้นว่ามีความรุนแรงถึงขนาดที่จำเป็นจะต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ หากเห็นว่าจำเป็นให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อออกคำสั่งให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้จัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับจังหวัดนั้นแทน

พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 ตาม หมวด 3 เขตอนุรักษ์ และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยมีสาระสำคัญดังนี้คือ

มาตรา ๔๒ การคุ้มครองและจัดการพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๕ และตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารหรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่ายหรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด ให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๔ ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๓ ให้กำหนดมาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ไว้ในกฎกระทรวงด้วย

(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติหรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนินการในพื้นที่นั้นให้มีหน้าที่ต้องเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๔) กำหนดวิธีจัดการ โดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้นรวมทั้งการกำหนดขอบเขต หน้าที่ และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น

(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น

มาตรา ๔๕ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมือง เฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤตซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันทีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างตามมาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่ รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองและกำหนดระยะเวลาที่ใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสองให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ด้านการคุ้มครองป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ ได้แก่ พ.ร.บ. ป่าไม้ พ.ศ. 2485 ซึ่งควบคุมการทำไม้และการเก็บของป่า และการกำหนดค่าภาคหลวงที่ต้องจ่ายให้แก่รัฐ การขนย้ายไม้ และการแปรรูปไม้ พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ซึ่งให้อำนาจแก่รัฐมนตรีกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ในการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อรักษาสภาพป่าไม้ ของป่า หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ และห้ามมิให้บุคคลยึดถือ ครอบครอง ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวน ปัญหาใหญ่ก็คือมีการประกาศเขตป่าสงวนทับเขตที่ดินที่มีชาวบ้านทำกินอยู่แล้วและปัญหาการบุกรุกที่ป่าสงวนของประชาชน ในชนบท ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการใช้ที่ดินระหว่างรัฐกับประชาชนเสมอมา

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองป่าและทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอีก 2 ฉบับคือ พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และ พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ฉบับแรกให้อำนาจแก่รัฐบาลในการกำหนดบริเวณที่มีสภาพธรรมชาติที่น่าสนใจ และสมควรสงวนไว้ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเพื่อการศึกษาและรื่นรมย์ ของประชาชนให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามกระทำการต่างๆ อาทิ การยึดถือครอบครองที่ดิน การเก็บของป่าชนิดต่างๆ และการนำสัตว์ออกไป เป็นต้น จนถึงปี พ.ศ. 2535 ได้มีการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติไปแล้ว 77 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ 35,026,521 ไร่ (5,604,243 เฮกตาร์) ใน 45 จังหวัด สำหรับ พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 นั้นออกมายกเลิก พ.ร.บ. เดิมปี พ.ศ. 2503 เพื่อเพิ่มความเข้มงวดในการคุ้มครองสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง และเพื่อควบคุมการนำเข้าและส่งออกสัตว์ป่าเพื่อการค้าตามพันธกรณีที่ไทยมีภายใต้อนุสัญญาไซเตส (CITES) ที่ควบคุมการค้าพืชและสัตว์ป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ เช่นเดียวกับ พ.ร.บ. ฉบับก่อน กฎหมายนี้ให้อำนาจแก่คณะรัฐมนตรีในการกำหนด และจัดตั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเพื่อคุ้มครองสัตว์ป่า ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ป่าสงวน หรือสัตว์ป่าคุ้มครองหรือไม่ จนถึงปี พ.ศ. 2536 ได้มีการจัดตั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแล้ว 36 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่

17,484,088 ไร่ (2,797,454 เฮกตาร์) ซึ่งรวมถึงห้วยขาแข้งและทุ่งใหญ่นเรศวรที่ถูกขึ้นทะเบียนไว้เป็นมรดกโลกแล้ว

พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535

พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายที่มุ่งเน้นแนวทางการกำกับดูแลให้โรงงานปฏิบัติตามกฎหมาย โดยให้ผู้ประกอบการตลอดจนวิศวกร และผู้ที่เกี่ยวข้องมีจิตสำนึก มีบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและสิ่งแวดล้อมที่อาจได้รับผลกระทบจากการประกอบการมากขึ้น หากขาดความรับผิดชอบ ก็จะมีมาตรการและบทลงโทษที่เข้มงวดหลักการที่สำคัญ คือ

1. ปรับบทบาทจากการควบคุมเป็นส่วนใหญ่ไปสู่การกำกับดูแล
2. อำนาจความสะดวกแก่ผู้ประกอบการกิจการ โรงงาน ลักษณะการปรับปรุงวิธีการอนุญาตให้เหมาะสม สะดวก รวดเร็ว รวมถึงการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องต่าง ๆ
3. ปรับปรุงการควบคุม ขั้นตอนการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อใช้บังคับให้ปฏิบัติตามกฎหมายให้ชัดเจน และมีประสิทธิภาพขึ้น
4. กำหนดมาตรการการควบคุมปัญหาเรื่องความปลอดภัยอันตรายและสิ่งแวดล้อมให้รัดกุมเข้มงวดรวมทั้งการปรับปรุงอัตราโทษเพื่อการควบคุมได้ผลยิ่งขึ้น
5. สนับสนุนภาคเอกชนในฐานะบุคคลที่สามได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามกฎหมายนี้

โดยสาระสำคัญของ พ.ร.บ.ฉบับนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มาตรา 5 ความหมายของ "โรงงาน" เป็นอาคารสถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ 5 แรงม้าหรือ กำลังเทียบเท่าตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป(พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 กำหนดเป็นตั้งแต่ 2 แรงม้าหรือ กำลังเทียบเท่าตั้งแต่ 2 แรงม้าขึ้นไป)หรือใช้คนงานตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม

หมวด 1 การประกอบกิจการโรงงาน

มาตรา 7 กำหนดแบ่งโรงงานออกเป็น 3 ประเภท ขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการควบคุมการป้องกันเหตุเดือดร้อน รำคาญการป้องกันความเสียหาย และการป้องกันอันตรายตามระดับความรุนแรงของผลกระทบที่จะมี ต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม คือ โรงงานจำพวกที่ 1 ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาด ที่สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ทันที โรงงานจำพวกที่ 2 ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาด ที่เมื่อจะประกอบกิจการโรงงาน ต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบก่อน โรงงานจำพวกที่ 3 ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่การตั้งจะต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะ ดำเนินการ

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อให้โรงงาน จำพวกใดจำพวกหนึ่งหรือทุกจำพวกต้อง ปฏิบัติตามในเรื่องต่อไปนี้(เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอากาศ เสีย)

(1) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้งของโรงงานสภาพแวดล้อมของโรงงาน ลักษณะ อาคารของโรงงานหรือลักษณะภายในของโรงงาน

(2) กำหนดลักษณะ ประเภทหรือชนิดของเครื่องจักรอุปกรณ์ หรือสิ่งที่ต้องนำมาใช้ ในการประกอบกิจการโรงงาน

(3) กำหนดให้มีคนงานซึ่งมีความรู้เฉพาะตามประเภท ชนิดหรือขนาดของโรงงาน เพื่อปฏิบัติหน้าที่หนึ่งหน้าที่ใดประจำโรงงาน

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติตามวิธีการผลิตและการจัดให้มีอุปกรณ์หรือ เครื่องมืออื่นใดเพื่อป้องกัน หรือระงับหรือบรรเทาอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนที่อาจ เกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงาน หรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน

(5) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสียมลพิษหรือสิ่งใดๆ ที่มี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการ โรงงาน

(6) กำหนดการจัดการให้มีเอกสารที่จำเป็นประจำโรงงาน เพื่อประโยชน์ในการ ควบคุม หรือตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

(7) กำหนดข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการประกอบกิจการ โรงงานที่ผู้ประกอบการ โรงงานต้องแจ้งให้ทราบเป็น ครั้งคราวหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

(8) กำหนดการอื่นใดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน เพื่อป้องกันหรือ ระงับหรือบรรเทาอันตราย หรือความเสียหายที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา 8 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ(8) ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน 200,000 บาท (มาตรา 45) ผู้ใดฝ่า ฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา 8 (6)หรือ (7) ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน 20,000 บาท (มาตรา 46)

มาตรา 9

ให้เอกชนสามารถเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบโรงงานหรือเครื่องจักรและจัดทำรายงานผล การตรวจสอบ แทนการ ปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ผู้ใดจัดทำผลการตรวจสอบอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 47)

มาตรา 10 ให้ผู้ประกอบการโรงงานจำพวกที่ 1 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวง

มาตรา 11 ให้ผู้ประกอบการกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ที่ออกตามมาตรา 8 และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวง และเมื่อจะเริ่มประกอบกิจการโรงงาน ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ โอน ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน ผู้ประกอบการโรงงานจำพวกที่ 2 โดยไม่แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับ ไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ(มาตรา 48)

ผู้ประกอบการโรงงานจำพวกที่ 2 ที่แจ้งการประกอบกิจการ ไม่ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่แจ้งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ ทราบ เมื่อเลิก ประกอบกิจการ โอน ให้เช่า หรือให้เช่าซื้อโรงงาน ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท (มาตรา 49)

มาตรา 12 ให้ผู้ประกอบการโรงงานจำพวกที่ 3 ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวง และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา 32 และห้ามตั้ง โรงงานก่อนได้รับใบอนุญาต ในกรณีใดที่ยังมิได้มีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณา โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของบุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ใน โรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับ โรงงานหรือจะกำหนดเงื่อนไข ที่ประกอบการ โรงงานจะต้องปฏิบัติเป็นพิเศษไว้ในใบอนุญาตก็ได้ ผู้ประกอบการ โรงงานจำพวกที่ 3 โดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือตั้ง โรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปีหรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 50) ถ้าเป็น โรงงานประเภทหนึ่งหรือชนิดที่กำหนดจำนวนหรือขนาดที่จะให้ตั้งหรือไม่ให้ตั้งในท้องที่ ใดตามประกาศที่ออกตามมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 4 ปี หรือปรับไม่เกิน 400,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 50)

มาตรา 13 ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 12 ต้องแจ้งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ทราบไม่น้อยกว่า 15 วันก่อนเริ่มประกอบกิจการ โรงงาน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท (มาตรา 51)

มาตรา 14 ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ 5 นับแต่ปีที่เริ่มประกอบกิจการ และต้องทำการขอต่อใบอนุญาตตามมาตรา 15

มาตรา 15 ต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้แก้ไขให้ ถูกต้อง หากพบว่า โรงงานไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวง ประกาศของ

รัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา 32 และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตและให้มีคำสั่งไม่ต่อใบอนุญาต หากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา 18 การขยายโรงงาน ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 52) ถ้าเป็นโรงงานประเภทหรือชนิดที่กำหนดจำนวนหรือขนาดที่จะให้ตั้งหรือไม่ให้ตั้งในท้องที่ใด ตามประกาศที่ออกตามมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 4 ปี หรือปรับไม่เกิน 400,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ(มาตรา 52)

มาตรา 20 หากเห็นสมควรผู้อนุญาตสามารถยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเงื่อนไขที่ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ในการประกอบกิจการ โรงงานที่กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา 12 หรือผู้รับ ใบอนุญาต อาจยื่นคำขอ และชี้แจงเหตุผลเพื่อขอยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ได้

มาตรา 30 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตประกอบการ อุตสาหกรรมได้ และอาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้บริเวณ โดยรอบเขตประกอบการอุตสาหกรรม หรือนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม ภายในระยะที่ กำหนดเป็นเขตห้ามประกอบกิจการ โรงงาน โดยเด็ดขาดหรืออนุญาตให้ประกอบกิจการได้เฉพาะ โรงงานบางประเภทชนิดหรือขนาดใดก็ได้

หมวด 2 : การกำกับและดูแลโรงงาน

มาตรา 32 เพื่อผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความมั่นคง ความปลอดภัยของประเทศหรือ ของสาธารณชนให้รัฐมนตรีโดยการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีมีอำนาจ กำหนดในเรื่องต่อไปนี้ (เฉพาะในส่วนที่สามารถ ใช้ในการควบคุมอากาศเสีย)

กำหนดจำนวนและขนาดของโรงงานแต่ละประเภท หรือชนิดที่จะให้ตั้ง หรือขยาย หรือที่จะไม่ให้ ตั้งหรือขยายในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

กำหนดชนิด คุณภาพ อัตราส่วน ของวัตถุดิบแหล่งกำเนิดของวัตถุดิบและปัจจัยหรือชนิดของ พลังงานที่จะนำมาใช้หรือผลิตในโรงงาน

มาตรา 35 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่อำนาจดังต่อไปนี้(เฉพาะในส่วนที่สามารถใช้ในการควบคุม อากาศเสีย) เข้าไปในโรงงานหรืออาคารสถานที่หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยว่าจะประกอบกิจการ โรงงาน ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อ ตรวจสอบสภาพหรือการกระทำใดๆ ที่อาจจะเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ โรงงานนี้ ตรวจสอบ คั่น กัก ยึด หรืออายัดผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ สมุด บัญชี เอกสาร หรือสิ่งใดๆ ที่เกี่ยวข้องใน

กรณีที่มีเหตุสงสัยว่าการประกอบกิจการของโรงงานอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล หรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียง หรือมีการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัติโรงงานนี้ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือนหรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 56)

มาตรา 37 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ โรงงานนี้ หรือการประกอบกิจการ โรงงานมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายความเสียหาย หรือความเดือดร้อนแก่บุคคล หรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงาน หรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติ ให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกิน 5,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือยังปฏิบัติไม่ถูกต้อง (มาตรา 57)

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการ โรงงานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ปลัดกระทรวง หรือผู้ที่ปลัดกระทรวง มอบหมาย มีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ มอบหมายให้บุคคลใดๆ เข้าจัดการแก้ไข เพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งได้ โดยผู้ประกอบกิจการ โรงงานต้องเป็น ผู้เสียค่าใช้จ่ายตามจำนวน ที่จ่ายจริง รวมกับเบี้ยปรับในอัตราร้อยละ 30 ต่อปี ของจำนวนเงินดังกล่าว ในการดำเนินการดังกล่าว ให้ขอรับเงินช่วยเหลือ จากกองทุนสิ่งแวดล้อม และให้ชดเชย เงินคืนแก่กองทุนสิ่งแวดล้อม เมื่อได้รับเงินจากผู้ประกอบกิจการ โรงงาน (มาตรา 42) ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่บุคคลซึ่งปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้เข้าจัดทำ เพื่อให้การเป็นไปตามคำสั่งตาม มาตรา 42 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 59)

มาตรา 39 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการ โรงงานใดจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 37 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือในกรณีที่ปรากฏว่าการประกอบกิจการของ โรงงานใด อาจจะทำให้เกิดอันตราย ความเสียหาย หรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงาน หรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานให้ปลัดกระทรวง หรือผู้ที่ซึ่งปลัดกระทรวง มอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานหยุดประกอบกิจการ โรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว และปรับปรุงแก้ไข โรงงานนั้นเสียใหม่หรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ประกอบกิจการ โรงงาน สถาปนิกหรือวิศวกรฝ่าฝืนประกอบกิจการ โรงงาน ในระหว่างที่ได้มีคำสั่ง ให้หยุดประกอบกิจการ โรงงานหรือภายหลัง ที่มีคำสั่งให้ปิดโรงงานต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับและให้ปรับอีกวันละ 5,000 บาท จนกว่าจะหยุดประกอบกิจการ (มาตรา 55) ผู้ทำงานหรือคนงานอื่นๆ ที่ฝ่าฝืนให้ศาล

พิจารณาธงไทยแล้วแต่กรณีโดยคำนึงถึงฐานะความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว ความจงใจฝ่าฝืน
กฎหมายและความมีส่วนสำคัญในการกระทำ (มาตรา 35)

SPU CHONBURI

ศาลปกครองสูงสุด วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

ข้าพเจ้า นายศรีสุวรรณ จรรยา นายกษมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ในฐานะผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓ คน ผู้ฟ้องคดี ขอยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ได้อ่านเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่สิบสามฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดได้ร่วมกันออกคำสั่งโดยไม่ถูกต้องตามขั้นตอน วิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้นตลอดจนละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

กล่าวคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐไว้ในหลายมาตรา โดยเฉพาะมาตรา ๖๗ วรรคสอง กำหนดให้โครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน

และในองค์กฤษฎีการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม หรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพเสียก่อน ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดจะต้องปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมายให้เกิดผลใช้บังคับทันที

อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดยังคงรับเรื่องพิจารณา หรือให้ความเห็นชอบ อนุมัติ อนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพในพื้นที่จังหวัดระยองตามปกติเหมือนที่เคยทำมา โดยไม่สนใจว่าจะต้องนำบทบัญญัติของกฎหมายที่กล่าวมาไปปฏิบัติในทันที

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ เคยส่งหนังสือไปยังผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดผ่านหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องเพื่อให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดกลับเพิกเฉยไม่ใส่ใจต่อข้อคัดค้านของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกและชาวบ้าน การเพิ่มโครงการหรือกิจกรรมหรือกิจการก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสุขอนามัยของชาวบ้านมาอย่างต่อเนื่องและเพิ่มมากขึ้น ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียงที่ได้รับมลพิษหลายรายต้องล้มป่วยและเสียชีวิตไปด้วยโรคอันเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดได้ทราบถึงเหตุความเดือดร้อนเสียหายที่เกิดขึ้นจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว แต่ไม่ได้แก้ไขหรือสั่งการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่กำหนดไว้

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือที่ ๒ เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ หรือกิจกรรมที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดระยอง ตามบัญชีโครงการเอกสารท้ายฟ้อง ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้วนับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษาทั้งหมด

และขอให้ศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปด ดำเนินการให้ครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ ๕ และที่ ๖ เพิกถอนใบอนุญาตโครงการหรือกิจกรรมที่เข้าข่ายเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ มาบตาพุด บ้านฉาง และพื้นที่ใกล้เคียงในจังหวัดระยอง ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ

และขอให้ระงับการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ในปัจจุบันสำหรับโครงการหรือกิจกรรมหรือกิจการที่ผู้ขออนุญาต หรือเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมหรือกิจการที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ ๕ และที่ ๖ แล้วแต่กรณี ได้อนุญาตไปแล้วนับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษานั้น ได้ยุติลงก่อนเป็นการชั่วคราวเพื่อให้ไปทำการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพให้ครบถ้วนก่อนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันออกระเบียบ หรือหลักเกณฑ์หรือการอื่นใดตามขั้นตอนทางกฎหมายภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษาเพื่อรองรับให้ผู้ประกอบการหรือเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมหรือ บริษัทที่ปรึกษาที่

รับทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยถูกต้อง ดังนี้

(๓.๑) จัดให้มีการศึกษาหรือประเมินผลกระทบด้านสุขภาพของประชาชน ในชุมชนที่โครงการหรือกิจกรรมนั้น ไปก่อตั้งหรือดำเนินการในพื้นที่อย่างทั่วถึงและรอบด้าน

(๓.๒) จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน อย่างทั่วถึงและรอบด้าน

(๓.๓) จัดให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการ

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกได้ยื่นคำขอลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ มาพร้อมกับคำฟ้อง โดยขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี โดยขอให้ศาลมีคำสั่งให้โครงการหรือกิจกรรมหรือกิจการใด ๆ ที่กำลังดำเนินการก่อสร้างในพื้นที่ตำบลมาบตาพุด อำเภอบ้านฉาง และใกล้เคียงจังหวัดระยอง จำนวน ๗๖ โครงการ ตามเอกสารหมายเลข ๗ ท้ายฟ้อง ให้ระงับโครงการไว้ชั่วคราวก่อนศาลจะมีคำพิพากษาคดี

ซึ่งศาลปกครองกลางมีคำสั่งลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีโดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปด ตั้งระงับโครงการหรือกิจกรรม ตามเอกสารท้ายคำฟ้องไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ยกเว้นโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับใบอนุญาตก่อนวันประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ โครงการหรือกิจกรรมที่ไม่ได้กำหนดให้เป็นประเภทโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดและผู้มีส่วนได้เสียยื่นอุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองกลางซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๕๕๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ แก่คำสั่งของศาลปกครองกลาง เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดตั้งระงับโครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารหมายเลข ๗ ท้ายคำฟ้องไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ยกเว้น

โครงการหรือกิจกรรมประเภทอุตสาหกรรม ลำดับที่ ๑๖ ลำดับที่ ๒๒ ลำดับที่ ๓๗ ลำดับที่ ๔๑ ลำดับที่ ๔๕ ลำดับที่ ๕๐ ลำดับที่ ๕๔ และประเภทคมนาคม ลำดับที่ ๒ ลำดับที่ ๓ ลำดับที่ ๔ และลำดับที่ ๖ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งของศาลปกครองกลาง

ศาลแสวงหาข้อเท็จจริง โดยตรวจสอบสำนวนคดีศาลปกครองกลางคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๗๕/๒๕๔๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๖๘/๒๕๔๗ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๑/๒๕๔๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๗๔/๒๕๔๕ ศาลปกครองระยอง คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๒/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๒/๒๕๕๒ และให้สำเนาเอกสารซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้รวมไว้ในสำนวนเพื่อเป็นพยาน หลักฐานในคดี

และมีคำสั่งให้ผู้ครอบครองเอกสาร ได้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โยธาธิการ และผังเมืองจังหวัดระยอง และคณะกรรมการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติราชการตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยส่งสำเนาและรับรองเอกสารที่อยู่ในความครอบครองต่อศาลเพื่อรวมไว้ในสำนวนเป็นพยานหลักฐานในคดี

รวมทั้งมีคำสั่งให้นำเอกสารในชั้นการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี เป็นพยานหลักฐานในคดี ทั้งนี้ ได้แจ้งให้คู่กรณีเพื่อทราบ ตรวจสอบ และแสดงพยานหลักฐานเพื่อยืนยันหรือหักล้างแล้ว

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยรับฟังตุลาการเจ้าของสำนวนสรุปข้อเท็จจริงและประเด็นของคดี คำแถลงด้วยวาจาของคู่กรณีและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดีแล้ว ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

คดีนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัยรวม ๓ ประเด็น คือ

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่สืบสามเป็นผู้ที่มีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองหรือไม่ ประเด็นที่สองการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดมิได้ดำเนินการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรหรือไม่ และประเด็นที่สามผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดกระทำการร่วมกันให้ความเห็นชอบ อนุมัติ อนุญาตให้โครงการหรือกิจกรรมทั้ง ๗๖ โครงการ ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๗ โดยมีได้ดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ศาลพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้แก่โครงการหรือกิจกรรม ที่ถูกกำหนดให้เป็นประเภทโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาดและวิธีปฏิบัติสำหรับ โครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉบับลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งดำเนินการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๖๗ วรรคสองโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำพิพากษา

และให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลปกครองกลาง ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขโดยคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๕๕๒/ ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ เป็นอันสิ้นสุดลงนับแต่วันที่มิคำพิพากษานี้ เว้นแต่โครงการหรือกิจกรรมตาม(๑)ที่ยังคงให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาดังกล่าวผลบังคับต่อไป จนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ส่วนคำขออื่นให้ยก

ข้อ ๒. ด้วยความเคารพอย่างสูงต่อคำวินิจฉัยของศาลปกครองกลาง ผู้ฟ้องคดีเห็นด้วยในส่วนใหญ่ของคำพิพากษาถือว่าศาลได้เมตตาพิจารณาพิพากษาให้เป็นไปตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่สิบสามคน แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่สิบสามไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยบางส่วน เพียงประเด็นที่ว่า สมควรระงับโครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้อง ที่ถูกกำหนดให้เป็นประเภทโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ซึ่งได้รับใบอนุญาตโดยยังดำเนินการไม่ครบถ้วนตามบทบัญญัติมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่ เพียงใด

ศาลปกครองกลาง ได้พิจารณาพิพากษาในประเด็นนี้ โดยได้รับวินิจฉัยว่า ปัญหาความเสียหายต่อชุมชน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่องยังคงมีอยู่และ ยังไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้นซึ่งข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเป็นที่ประจักษ์และยอมรับกันในสังคมไทย หากให้โครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้อง ที่ถูกกำหนดให้เป็นประเภทโครงการ หรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ซึ่งได้รับใบอนุญาตโดยยังดำเนินการไม่ครบถ้วนตามบทบัญญัติมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดำเนินการต่อไปย่อมจะทำให้เกิดความเสียหายต่อชุมชน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพในพื้นที่ที่มามีปัญหาและพื้นที่ต่อเนื่อง

ประกอบกับในเวลาที่ผ่านมามีปัญหาหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำเนินโครงการหรือกิจกรรมในพื้นที่ที่มามีปัญหาและพื้นที่ต่อเนื่องไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งนายกรัฐมนตรีต้องสั่งการให้หยุดดำเนินโครงการตามโครงการก่อสร้างท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ ๒ และระยะที่ ๓ จนกว่าจะได้มีการอนุญาตให้ทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและให้กรมเจ้าท่าทำกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ร่วมกันรับผิดชอบเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อประชาชน และแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในขณะนั้นและในอนาคตอันเกิดจากการถมทะเลที่กระทำไปก่อนได้รับอนุญาตด้วย

ดังนั้น สาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่อชุมชน สภาพแวดล้อม และทรัพยากรชายฝั่งบริเวณพื้นที่ที่มามีปัญหาและพื้นที่ต่อเนื่องติดต่อกันมาเป็นเวลานานกว่า ๑๐ ปี จึงมาจากการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมโดยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นการดำเนินโครงการ เพื่อขยายการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ โดยไม่ได้คำนึงถึงต้นทุนและการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ ในการวางผังเมืองรวมบริเวณพื้นที่ที่มามีปัญหาและพื้นที่ต่อเนื่องมีการขยายพื้นที่อุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้นมาตามลำดับ และการกำหนดพื้นที่อุตสาหกรรมขึ้นใหม่มีลักษณะเป็นการกำหนดเขตอุตสาหกรรมเข้าไปใกล้ชุมชน หรือครอบลงบนพื้นที่ชุมชนซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนที่มีการตั้งถิ่นฐานอยู่แต่เดิม ทำให้บ้านเรือนของประชาชนตกอยู่ในวงล้อมของพื้นที่อุตสาหกรรม เช่น กำหนดพื้นที่อุตสาหกรรมครอบลงบนพื้นที่ชุมชนเมืองใหม่มาบตาพุด ซึ่งเป็นพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยอยู่ก่อนทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน และมีการร้องเรียนตลอดมา รวมทั้งกรณีการแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔.๕ ซึ่งเป็น

พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมที่ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ดำเนินการร่วมกับนิคมอุตสาหกรรมเอเชีย โดยมีการยกเลิกข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวม ข้อ (๘.๒) ของข้อ ๑๐(๘) ของกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งห้ามประกอบกิจการอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเพื่อให้สามารถประกอบกิจการอุตสาหกรรมปิโตรเคมีได้ในพื้นที่ดังกล่าวการยกเลิกข้อกำหนดดังกล่าวไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ประกอบการได้ตกลงไว้กับประชาชนบ้านฉาง ซึ่งถือเป็นสัญญาประชาคมที่ได้ทำขึ้นร่วมกันต่อหน้าสาธารณะ ตามกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ระหว่างขั้นตอนการวางและจัดทำผังเมืองรวมตามบทบัญญัติของ

พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และการแก้ไขข้อกำหนดดังกล่าวดำเนินการภายหลังประกาศใช้บังคับกฎกระทรวงผังเมืองรวมดังกล่าวได้เพียงหนึ่งปีเท่านั้น

และกรณีคณะกรรมการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก และคณะรัฐมนตรีมีมติให้เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณชุมชนเมืองใหม่มาบตาพุด จากประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย (สีเหลือง) เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า (สีม่วง) ซึ่งบริเวณชุมชนเมืองใหม่มาบตาพุดได้ดำเนินการวางผังเมืองเฉพาะเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยตามขั้นตอนกฎหมายและผ่านการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ตลอดจนดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ เรียบร้อยแล้ว

แสดงให้เห็นว่าโครงการในพื้นที่มาบตาพุดแม้จะเป็นโครงการในระดับชาติ ซึ่งดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายเรียบร้อยแล้ว สามารถเปลี่ยนแปลงเพื่อประโยชน์ของภาคอุตสาหกรรมตามนโยบายของรัฐบาล ที่เปลี่ยนกันเข้ามาบริหารประเทศโดยไม่ให้ความสำคัญกับสัญญาประชาคมที่ได้ทำไว้กับประชาชนในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่อง

ในเวลาที่ผ่านมาหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ประกอบการได้ร่วมกันกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่องผ่านกระบวนการวางผังเมืองรวมเพื่อขยายพื้นที่อุตสาหกรรมหรือโครงการหรือกิจกรรมด้านอุตสาหกรรมโดยขาดธรรมาภิบาล และดำเนินโครงการต่าง ๆ โดยไม่ตระหนักถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งร้องขอให้ภาครัฐและเอกชนดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยให้ความเคารพต่อสิทธิในชีวิตและสิทธิในธรรมชาติ เพื่อการดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติสุขของประชาชนที่มีการตั้งถิ่นฐานมาแต่ดั้งเดิม

สำหรับข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปด และเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้องกล่าวอ้างมาโดยตลอดว่า การหยุดโครงการหรือการชะลอโครงการจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงและมีผลกระทบเป็นวงกว้าง และส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม รวมทั้งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ระบบสถาบันการเงินและความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างประเทศ

และอ้างว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดโครงการหรือกิจการตั้งใหม่หรือขยายกำลังการผลิตจะปล่อยมลพิษออกสู่บรรยากาศได้ไม่เกินร้อยละ ๘๐ นำไปใช้ประโยชน์ร้อยละ ๒๐ ซึ่งผลก็คือโรงงานยิ่งมากขึ้นมลพิษในพื้นที่ยิ่งลดลง เรียกว่า หลักการ ๘๐ : ๒๐ ซึ่งเป็นหลักการที่มีความเข้มงวดกว่าหลักการ Emission Trading ที่ใช้ในต่างประเทศ โดยเห็นว่า เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดได้ชี้แจงว่าโครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้องคดีนี้เป็นโครงการหรือกิจกรรม ที่ไม่อยู่ภายใต้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกซ์เป็นการชั่วคราว ก่อน

การพิพากษาของศาลปกครองทั้งหมดโดยเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับใบอนุญาต ก่อนวันประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ โครงการหรือกิจกรรมที่ไม่ได้กำหนดให้เป็นประเภทโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับยกเว้นตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๕๘๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ดังนั้นจึงมีโครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้อง ที่อยู่ภายใต้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์เป็นการชั่วคราว ก่อนการพิพากษาคดีของศาลปกครองจำนวนหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่ทั้ง ๗๖ โครงการ

และศาลปกครองมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดอนุญาต ให้ผู้ร้องหรือผู้มีส่วนได้เสียซึ่งเป็นเจ้าของโครงการหรือกิจกรรม ดำเนินการก่อสร้างโครงการส่วนที่ค้างอยู่ต่อไปจนแล้วเสร็จ ติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ทดลองระบบที่เกี่ยวข้องและทดลองการเดินเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายใต้การตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะ ตามข้อเท็จจริงที่กล่าวมาความเสียหายจึงไม่ได้เกิดขึ้นหรือเป็นไปตามที่ได้มีการกล่าวอ้าง ความเสียหายตามที่กล่าวอ้างมาเป็นความเสียหายที่กล่าวอ้างเกินความเป็นจริง

สำหรับหลักการ ๘๐ : ๒๐ เป็นเรื่องที่คิดร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องโดยประชาชนในพื้นที่ ซึ่งได้รับผลกระทบจากโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ในปัจจุบันยังไม่มีข้อสรุปว่าพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่องมีขีดความสามารถของพื้นที่ ในการรองรับการตั้งถิ่นฐานมนุษย์และกิจกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ ที่จะเข้ามาในพื้นที่ได้อีกมากน้อยเพียงใด ซึ่งไม่ใช่ขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่สำหรับโครงการหรือกิจกรรมด้านอุตสาหกรรม หรือเรื่องของอากาศเท่านั้น

เมื่อยังไม่มีข้อสรุปเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว หลักการ ๘๐ : ๒๐ จึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้เพื่อลดมลพิษทางอากาศที่เป็นอยู่ให้น้อยลง ไม่ใช่กรณีที่เหมาะสมสำหรับการนำมาลดมลพิษทางอากาศเพื่อจะเพิ่มโครงการหรือกิจกรรมด้านอุตสาหกรรม เข้าไปในพื้นที่ให้มากขึ้น เนื่องจากปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มาบตาพุดมีมาอย่างต่อเนื่องและมีความหลากหลาย เป็นความเสียหายต่อทรัพยากรชายฝั่งทะเล คุณภาพของน้ำผิวดินและใต้ดิน การสูญเสียฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญหลายแหล่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน การสูญเสียภูมิประเทศที่งดงามและมีคุณค่าในทางธรรมชาติ ความเสียหายที่ไม่อาจประเมินได้จากการปรับสภาพพื้นที่และเพิกถอนลํารางสาธารณะประโยชน์ จำนวนมากเพื่อสนับสนุนกิจการด้านอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพของประชาชน ซึ่งเกิดจากการพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมด้านอุตสาหกรรมและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกัน โดยไม่ได้คำนึงถึงต้นทุนและการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และไม่ให้ความสำคัญหรือตระหนักถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของประชาชนในพื้นที่ซึ่งได้ร้องขอตลอดมาต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่องให้เคารพต่อสิทธิในชีวิตและสิทธิในธรรมชาติของประชาชน

การที่องค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง กับการประกอบกิจการอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดไม่เคยกล่าว ถึงความเสียหายและผลกระทบต่อเมืองอย่างร้ายแรงด้านอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่อง แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบ ต่อผลของการประกอบกิจการของภาคอุตสาหกรรม ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชุมชน คุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพของประชาชน ในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่องในเวลาที่ผ่านมา พฤติการณ์ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐว่าด้วยแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๔(๒) ที่บัญญัติให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาลควบคู่กับการประกอบกิจการ

ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยยอมรับทั้งผลดีและไม่ดีในกิจการที่ได้กระทำลงไปหรือที่อยู่ในความดูแล เพื่อรับภาระหรือเป็นธุระดำเนินการป้องกันและปรับปรุงแก้ไขผลที่ไม่ดีด้วย ไม่ใช่สร้างสรรค์และบำรุงรักษาผลที่ดีแต่เพียงด้านเดียวและผลักภาระให้สังคมเป็นผู้แก้ไขผลที่ไม่ดีนั้น

และศาลปกครองกลางพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ฝ่ายรัฐสภาและฝ่ายบริหารยังไม่ดำเนินการตราพระราชบัญญัติหรือกฎระเบียบเพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ให้ครบถ้วนและยังปรากฏความเสียหายต่อชุมชน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่องยังคงมีอยู่ และไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้นและในเวลาที่ผ่านมานหน่วยงานของรัฐเจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้ประกอบการ ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่อง โดยไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย และขาดธรรมาภิบาลจึงไม่มีหลักประกันที่จะทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุด ที่จะดำเนินการต่อไปจะไม่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเหมือนเช่นที่ผ่านมา และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะเคารพต่อสัญญาประชาคมที่ได้ทำไว้กับประชาชน จึงจำเป็นต้องให้โครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้องซึ่งถูกกำหนดเป็นประเภทโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ซึ่งได้รับใบอนุญาตโดยยังดำเนินการไม่ครบถ้วนตามบทบัญญัติมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ระเบียบโครงการหรือกิจกรรมไว้ระหว่างดำเนินการตาม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว

แม้ว่าการระงับโครงการหรือกิจกรรมจะส่งผลกระทบและเกิดความเสียหายขึ้น แต่ ต้นเหตุแท้จริงที่ทำให้เกิดผลกระทบและความเสียหายไม่ได้มาจากการที่ศาลมีคำสั่งระงับโครงการ หรือกิจกรรม แต่มีต้นเหตุมาจากผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญและกฎหมายเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่องการขาดการ ติดตามตรวจสอบควบคุม และการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังของผู้ถูกฟ้องคดีที่เกี่ยวข้อง

อีกทั้งประเด็นสุดท้าย สมควรระงับโครงการหรือกิจกรรมตามฟ้องซึ่งได้รับ ใบอนุญาตและถูกกำหนดให้เป็นประเภทโครงการ หรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ ชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ โดยยัง ดำเนินการไม่ครบถ้วนตามบทบัญญัติมาตรา ๖๗ วรรคสอง หรือไม่ เพียงใด

ศาลเห็นว่า ปัญหาความเสียหายต่อชุมชน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่องยังคงมีอยู่และยังไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น ซึ่งเป็น ที่ประจักษ์และยอมรับกันในสังคมไทย หากให้โครงการหรือกิจกรรมตามฟ้อง ที่ถูกกำหนดให้เป็น ประเภทโครงการหรือกิจกรรม ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพที่ได้รับใบอนุญาต แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ครบถ้วน ตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ดำเนินการต่อไปย่อมจะทำให้เกิดความเสียหายต่อชุมชน คุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่อง

ในขณะที่ฝ่ายรัฐสภาและฝ่ายบริหารยังไม่ดำเนิน การตราพระราชบัญญัติหรือออก กฎระเบียบเพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ให้ครบถ้วน และยังไม่ปรากฏความเสียหายต่อชุมชน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพของประชาชนในพื้นที่มาบ ตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่องยังคงมีอยู่และยังไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น

ในเวลาที่ผ่านมาหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ประกอบการดำเนิน โครงการหรือกิจกรรมในพื้นที่มาบตาพุด และพื้นที่ต่อเนื่องโดยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ ของกฎหมาย และขาดธรรมาภิบาลจึงไม่มีหลักประกันที่จะทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการพัฒนา อุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุด ที่จะดำเนินการต่อไปจะไม่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของ ประชาชนเหมือนเช่นที่ผ่านมา และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะเคารพต่อสัญญาประชาคมที่ได้ทำไว้กับ ประชาชน จึงจำเป็นต้องให้โครงการหรือกิจกรรมตามฟ้อง ซึ่งถูกกำหนดเป็นประเภทโครงการหรือ กิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ซึ่งได้รับใบอนุญาตที่ดำเนินการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ระเบียบโครงการหรือกิจกรรมไว้ระหว่างดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว

แม้ว่าการระงับโครงการหรือกิจกรรมจะส่งผลกระทบต่อและเกิดความเสียหายขึ้น เมื่อต้นเหตุแท้จริงที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อและความเสียหายมาจากผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่องการขาดการติดตามตรวจสอบควบคุม และการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังของผู้ถูกฟ้องคดี ที่เกี่ยวข้องอีกทั้งหน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

กรณีจึงเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้ถูกฟ้องคดี ที่มีได้ดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ที่บัญญัติว่า การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม และเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยชัดแจ้ง หรือโดยปริยาย ตามมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ศาลปกครองจึงต้องผูกพันในการทำหน้าที่เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนและรักษาประโยชน์ส่วนรวม โดยหยุดยั้งความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อชุมชน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่องไม่ให้ความเสียหายเพิ่มมากขึ้นและขยายตัวออกไป เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับคนรุ่นต่อไปในอนาคต ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน เกิดความสมดุลของการพัฒนาในพื้นที่ระหว่างการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ และการประกอบกิจกรรมที่หลากหลายให้สามารถอยู่ร่วมกัน ได้อย่างปกติสุข

และเพื่อให้การปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านการบริหารราชการแผ่นดินการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ การดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ โดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ครบถ้วนตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ซึ่งจะทำการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นแหล่งประกอบกิจการอุตสาหกรรมหนักที่ใหญ่ที่สุดของประเทศสามารถเจริญเติบโตต่อไป อย่างมีเสถียรภาพภายใต้บท บัญญัติของกฎหมายตามหลักนิติธรรมและตามหลักธรรมาภิบาล ตลอดจนเป็นหลักประกันให้สังคมไทยเกิดความเชื่อมั่นต่อการบังคับใช้กฎหมายเพื่อดูแลรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

และเพื่อให้นักลงทุนในประเทศและต่างประเทศที่ประสงค์จะประกอบกิจการในประเทศไทยด้วยความรับผิดชอบภายใต้หลักคุณธรรม หลักจริยธรรมและหลักธรรมาภิบาล เกิดความเชื่อมั่นต่อแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้แก่โครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๗ ซึ่งดำเนินการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา

การที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เห็นชอบให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ เพื่อให้การเป็นไปตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรื่องกำหนดประเภท ขนาดและวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ดังนั้น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จึงต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยประกาศดังกล่าวกำหนดให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป